

Na vandaag 29/3 zal ik nooit meer zeggen dat we een mooie maar saaie vakantie hebben gehad zoals vorig jaar in Frankrijk.

Om 9 uur vertrekken we naar de stad maar hier aangekomen is alles nog dicht, geen markt te bekennen en we besluiten maar verder te gaan. Door het Rifgebergste, heuvels op en af en na wat grotere bergen doorkruisen we een vlakte. Op de weg is het vrij stil, er rijden wat busjes, vrachtwagens en een enkele personenwagen. De ezel is hier ook nog in trek. Langs de weg zien we veel putten met blauwe deksels waarvan we denken dat het drinkwater putten zijn. Ook zien we overal elektriciteitsdraden. De mensen halen hun water uit de put of een ezel met wagen waarop blauwe containers liggen gevuld met water brengen het water naar de mensen thuis. In de dorpen is een centrale pomp waar ook de was wordt gedaan. Mannen en vrouwen zien er nog meestal traditioneel uit. Lange broeken met daarover heen een lange jurk, mannen dragen lange hemden. De jeugd is iets moderner gekleed. In een dorp kopen we een brood, rond en plat en het smaakt prima. Lunchpauze aan de rand van een bouwland waar de boer met een ezel aan het ploegen is. Het is nog een uurtje naar Fes de stad met de mooiste medina volgens de boeken. We zullen zien. In Fes zijn er geen aanwijzingen naar de camping of volgende stad. We eindigen bij de Medina en gaan hier eerst maar even rondkijken en wat eten. Dan de coördinaten ingevoerd en we rijden richting van de camping en dat gaat allemaal goed. In de stad hebben ze een chaotische manier van rijden. Kris kras en links om je heen wat nog normaal maar ook rechts om je heen dat wordt oppassen geblazen. We stoppen weer voor het stoplicht en gaan zo staan dat er niemand rechts om langs kan denken we. Er staat bovendien een auto geparkeerd. Als het groen is en we oprijden horen we opeens een ernstig gekras van metaal, had toch iemand rechts willen inhalen en wij hebben hem niet gezien. "Shokking klem de hele brud" Een witte mercedes taxi zit klem tussen ons en de geparkeerde auto..... Geen persoonlijk letsel maar wel veel blikshade bij hun tenminste, de truck had slechts een paar kleine schrammen. Er is een gentlemans agreement gesloten en als we weer van elkaar bevrijd zijn vervolgen we onze weg weer. Gelukkig is iedereen hier rustig gebleven en hadden we niet van die toestanden als destijds in Pakistan. Het wordt wel wat te veel van het goede, dan liever maar wat saai. Na een half uurtje zijn we op camping Internationaal waar we de enigste klanten zijn.

De camping eigenaar regelt een gids voor morgen als we de medina gaan bekijken. De rest van de dag maar wat relaxen en bijkomen.

De volgende dag 30/3 worden we om 9 uur opgehaald door een petit taxi met de gids Ahmid. De tour begint met een rit door de stad. We komen langs het koninklijk paleis van Mohammed de 6de. Ook MacDonalds is hier verschenen wat de gids en de chauffeur afschuwelijk vinden. Dan komen we aan bij de oostpoort van de Medina en vervolgen de trip per voet. Het is een wirwar van straatjes en steegjes. In dit gedeelte wordt nog gewoon geleefd. Er zijn woonhuizen en kleine winkeltjes van de groenteboer, slager en bakker. Ook worden hier nog allelei ambachten uitgeoefend. Zo langzamerhand komen we bij de leerlooierijen waar Fes ook beroemd om is. De groote van het geheel valt wat tegen. De stank valt nu ook nog mee het is nog niet warm. Er worden huid van schaap, geit, kameel en rund geloid. Hierna worden we door een groot aantal winkeltjes geleid waar we toch wel iets van onze gading moeten kunnen vinden volgens de verkopers..... We vinden een riem voor Arend, gaat wel 20 jaar mee.... Verder maar door de Medina. Nog een apotheek bezocht die alle medicatie en zalfjes van natuurlijke grondstoffen maakt, de olie wordt ons duur verkocht. Zo nu is er wel weer genoeg gekocht, maar we moeten nog naar een broderie en een tapijten handel wat allemaal cooperaties zijn en door vrouwen gemaakt worden, die de deur niet uitmogen en thuis veel werk verrichten. We mogen nog een Medersa bekijken waar nu het ministerie van cultuur in zit en

waar vroeger heel veel studenten in kleine kamertjes hun opleiding kregen. Werpen nog een paar blikken in de moskee Kairaoine. We komen meer in de buurt van alle toeristen winkeltjes en de we komen uit bij de westpoort Bab Boujeloud. Dit is het einde van de tour. De medina heeft een lengte van ongeveer drie km. Een hele wandeling dus. We nemen afscheid van de gids en gaan nog een hapje eten bij een van de restaurantjes daar in de buurt. Met een petit taxi terug naar de camping.

Kan Benji zich ook nog een poosje buiten vermaken en wandelen voor zover dat wil.

Donderdag 31/3 gaan we op weg naar Azrou. We moeten even terug omdat we de campingcard zijn vergeten en hij toch wel handig is, hoef je je paspoort niet achter te laten. De Marjane is open, nog wat brood en groente gehaald. Azrou is niet zoveel verder maar je kunt er wel een leuke motorrit maken door het bos. We komen op camping Amazigh. Het is een kleine camping waar ook wat andere campers staan. Hier houden we een middagjes rust.

Vandaag weer op weg de N13 naar??. De tocht gaat eerst door de bergen met bomen aardig dicht begroeid en gaat over in kale bergen waar hier en daar wat gras en struikjes op groeien. We nemen een weg door de bergen naar de andere weg, het wordt al snel een zandpad maar is goed te rijden. Dan is er een dorpje waar de weekmarkt is en alle waar zowat op de weg ligt, we kunnen er maar net langs. Stapvoets want de mensen hier hebben geen haast. Helaas eindigt deze aktie bij een rivier waar alles mooi groen is en bomen groeien. De brug ligt er wel en zal ons ook wel houden maar aan de overkant is alleen een ezelspad en daar passen wij niet op. Terug maar weer en via een andere weg opnieuw proberen. Via asfaltweg naar Khenifra en Beni Mellal. Hier hebben ze iets van een dorpsfeest waarbij de paardesport aan bod is om te laten zien wat ze kunnen. Het lijkt erop dat ze zo mooi mogelijk op een rij moeten lopen en aan het einde gelijktijdig is schot moeten lossen vanuit een oud geweer. Er wordt met buskruid geschoten. Je kunt er ijsje, ballonnen, nootjes e.d kopen. Dan is het nog ongeveer 120 km naar de camping in Ouzoud. Het wordt weer een bergtocht maar wel een mooie groen begroeide bergen, langs een stuwmeer het dorp Azilah komen we in donker aan op de Zebra camping van Renate en Paul in OUzoud. We mogen aanschuiven bij een BBQ die wordt gehouden ter gelegenheid van Paul's verjaardag en genieten van een heerlijk toetje als dessert wat door het personeel gemaakt is. Om 22 uur liggen we plat na een lange dag.

[foto's van Marokko staan hier](#)